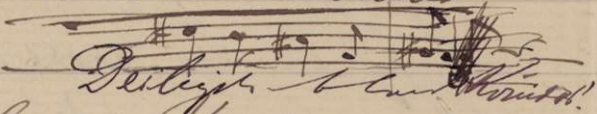

Roskild, Lunds, Form. 4/3 80.

Kjære Edvard!

Jeg har idag rodt og fordybelse
mig i de deilige Maanedskvæsternes
Dine - Deiligste blaede Kvinder,
- ja laar mig saa sildig -
Han Ole og de øvrige og ja
er vakk - det er ligesom det
er noget inde i Hjertet, som
preser paa og vil ud - dette
usigelig Venod, Tængsind i
Laugen - ja, ja, Edvard -
Sanktion. Det er Lunds, Formid-
ty og de, og Lolen Finns saa
vakkert ind mellem Zwibler,
Louvaller og Brimler. Og saa

ser jo og paa det kjære Bille-
det dit, - og her saa mine
egne Tanker. - Blømas i
Saaret

Udenfor ligger Vandre søn
en eneste Sneflade, - stille,
firme i Solen - og blaa
Luft og mørk grøn Mor-
nørø - herafraa paa saa
kraftig og stærk. Indimellem
Skammerne der folder ~~de~~ Solen
saa varmt som om Lam-
men. Ja lad os gjenne
paa det grønne og det
varme, Edvard! Pink,
pink - siger Mejsen uden-
for Vinduet, - ja her

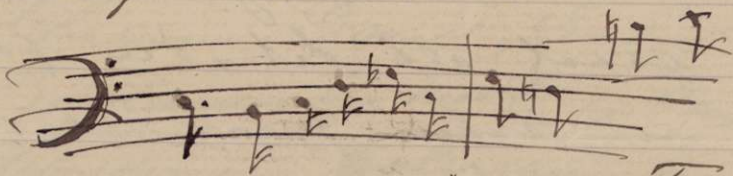
de allerede har Vaarparanummeret,
thi det er Spæren til Ero-
tik i Profene deres, det
lyder allerede fæmelig kjædet.
Ja, hvad er Vaarløvellet an-
det end Erotik, men en Ero-
tik, som ikke begrunder sig
i et enkelt Bæsev, - det er Et-
skov til hele Nationen
til Tjeld og Sjø og Blom-
ster og Fugleraug, og hvorfor
ikke til Menneskene med,
blandt med Unoden af,
at man ikke kan fange
det ellsammen og at der
gives et Høidepunkt, en
L. Havis-Tid, og saa —

Livets, Ungdommens og
Brottikkens Venod. - Men
er St. Hans passè, saa
sags vi tilfjelds, og i
det store og det brede,
Et hån og det dybe - og
i den anden Ende - Fin-
derne og Orserne har ingen
Venod, - de er for store og
for stærke, og det er fundt,
at bade sig i den Luft.

Jeg ved to, som er glad,
naar Randalen er kommen
gode Ryggen og Stokken i
Klauden! Tra-a-ho, Ed.
vand! Der kommer en Vaar
og der kommer en Sommer!

Kjærlig Hilsener! Din
Frans.

Hei du, - ji er ikke ferd, endnu.
ji var borte, og spille igjen.
Luttam, uttaw, sabilulilei!
den kaate Kvæins Kalluigen
- og saa kommer den, - ji
hol, ji alles maa til med "Sungsing"
- nemodig" Mellemsats

og saadan er det ji paa Turen
vor ogsaa, vi kommer ikke
langt ned under Tindes og
Bross, jøe der igjen klan-
ger et ~~no~~, aa Edvard,
der er saameget af den Klang
og den Tone i din Musik, Ubla-
dels og Friken og Skogdalsboen

er der alles og alles,
spjendt du aldrig havde
vovet der, det kommer
alles og alles med sit
store Tungvind. Gud give,
at du engang maatte op-
leve en hel stor Ro,
snart alt det, du føler
ved Touken paa alt det
Store, paa det inderlige,
som vi oplevede den Dag,
kunde komme frem
samlet og helt, koncen-
treret i Toner, som det
var koncentreret i en
enkel Tone det uforglem-
melige Publikum, da vi

God aften igjen fra
Frikens.

Tirsdag.

Nei, nu er det slut!
Vi havde aften Landagen d. 17.
I. aften. Spillede
3 Symfonier og 3 Ouverturer
- Schumanns G-moll, Es-dur
Beethovens A-moll og de danske
Hebræerne, "Bolero" og
Leonore - Menningens
uforandret. Trosten i
Taaen lidt bedre. Manie
idag tilkøbt af Korkgølle.
Du kan dog jo glæde mig
med dig i kvartettens
Opførelse, og jo har den
afte for mig herhjemme.
Vedlygte sendes fra Berge med
hjerterligt Hilsener fra hvar

bit Nina og dig. Møget at
bepalle og gæver nu godt.
Du ubrokelig Lestelse!

Se sag vel, du kjære
kjære Edward! Kjærligst
Hilseer bit Nina!
Din

Frants.

~~Mine~~ Helpe!